

gift og har 8 Børn og 2,200 Kr. i Indtægt, ikke er trængende. Der ligger hele Sagens Kærne, og jeg forstaar for mit Vedkommende ikke, at Socialdemokraterne, som dog skulde synes at have Trang til at udvide Rammerne, ikke ud fra dette Retfærdighedshensyn kunde gaa lidt højere op. Alt er relativt i denne Verden. Jeg anser en ugift med 1,300 Kr.'s Indtægt for relativt velstillet, men en Familiefader med 8 Børn og med 2,200 Kr.'s Indtægt for relativt daarligt stillet. Jeg tror, dette er Sagens Kærne, og derfor siger jeg: Vi stemmer for Lovforslaget, men vi kunde ønske det anderledes.

Abrahamsen: Det er en kedelig lille Uoverensstemmelse, der er fremkommet mellem det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og den højtærede Finansminister. De to Herrers Forudsætninger er noget forskellige. Det ærede Medlem mener, at der indenfor Udvalget skulde have været et enstemmig Ønske om at komme Hjælpearbejderne til Hjælp under den herskende Dyrtid. Jeg for mit Vedkommende skulde heller ikke have noget imod det, men jeg har blot ikke anet, at den 1¼ Mill. Kr., der spares, efter Socialdemokraternes Opfattelse skulde anvendes til dette Formaal. Nu er jeg imidlertid ikke sikker paa, naar Socialdemokraterne nærer Ønske om, at Hjælpearbejderne og dermed ligestillede skal hjælpes af den 1¼ Mill. Kr., der er sparet i Sammenligning med det oprindelige Lovforslag, at saa dette Ønske ikke ogsaa gaar i Opfyldelse. Jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at Regeringen maa følge Socialdemokraternes Ønske og give dem det Beløb, her er Tale om.

Det ærede Medlem for Fakse-Kredsen (Stauning) talte før om, at han havde afsløret det Hykleri, der var i Højre. Jeg synes, at naar man skal mobilisere saa mange socialdemokratiske Medlemmer af dette Ting for at komme Højre til Livs i denne Sag og afsløre Hykleriet i Højre, saa maa der være noget meget slemt paa Færde. Det maa knibe overordentlig haardt for Socialdemokraterne, naar de skal rykke saa mandstærke frem for at komme et eller to Medlemmer af Højrepartiet til Livs. Den Glans, der derved falder over de Herrer, misunder jeg dem ikke. For mig staar de Herrer nu som en Samling af Glansbilleder.

Fraenkel: Jeg vil blot sige to Ord til det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen), som meget rigtigt sagde, at

Ydelsen af en saadan Hjælp maatte ske efter en vis Skala, og derfor var det nødvendigt, at der ogsaa kom smaa Beløb, og saa smaa Beløb som 25 Kr., med Udgangspunktet var rigtigt, men Anvendelsen af det var forkert. Det Spørgsmaal, det her drejer sig om, er slet ikke noget teknisk Spørgsmaal, det er et finansielt Spørgsmaal. Man kan ganske simpelt sige, at der maa ikke udbetales Beløb paa mindre end saa og saa meget, f. Eks. 50 Kr.; saa er det Spørgsmaal løst, saa retter Skalaen sig derefter. Det er slet ikke noget teknisk Spørgsmaal, og det redder ikke Forslaget, om vi forsøger at faa det fra at være et finansielt Spørgsmaal over til at være et Beregningsspørgsmaal, thi Beregninger har klaret saa meget, og saa kan de ogsaa klare dette her.

Markvorsen: I Anledning af den Diskussion, som har fundet Sted mellem den højtærede Minister og den ærede Ordfører (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]), skal jeg sige, at der har været rettet adskillige Henvendelser til mig som Formand for Udvalget, og Udvalget har modtaget en hel Bunke af Ansøgninger fra Smaafolk, som sad i meget smaa Stillinger, om at komme dem til Hjælp. Der var Pensionister, og der var adskillige andre, og jeg havde den Følelse, at alle i Udvalget uden Undtagelse var enige om, at det var ønskeligt, om man kunde komme disse Folk til Hjælp. Men jeg havde tillige den Følelse — selv før vi havde Ministerkonference —, at der var, om ikke fuld Enighed om, saa i alt Fald et stort Flertal for, at man maatte afstaa derfra, fordi man nødigt vilde lægge Sten i Vejen for Lovforslaget. Saaledes kan man sige, at maaske har den ærede Ordfører Ret, maaske har han mindre Ret. Men det er ikke afgjort.

Finansministeren (Brandes): Efter at nu Formanden for Udvalget har udtalt sig, synes jeg dog, det er ret klart, hvordan Sagen ligger. Der har indenfor Udvalget været en naturlig Strømning for at imødekomme de mange Tjenestemænd og andre, som man kunde ønske at yde en Dyrtidshjælp, men man har indset, at for det første var det umuligt at faa dem indenfor dette Lovforslags Rammer, fordi Lovforslaget i Virkeligheden, teknisk set, ikke kunde tage andre med end de 3 Grupper, jeg flere Gange har nævnt. Der har saa indenfor Udvalget været Spørgsmaal om, hvorvidt man kunde komme andre til Hjælp. Man har haft Ønsker